क्यकुशलं राममित्यन्वयः॥ ३०॥

वभविष्यतीत्याशंक्यनेत्याह ॥ मित्रेति ॥ मित्रेण आटविकेनारण्यकेन प्रेषितंबलं मित्राटविबलं ॥ आप्तबंधुप्रहितंबलं ॥ मूलंबशीकृतौस्वीयेइतिकोशः॥ भृत्यबलं तत्का 🎇 मिहागतः ॥प्रहर्तुमाययाखन्नोविश्वस्तेत्वयिचानघ ॥ २८ ॥ वध्यतामेषतीव्रेणदंडेनसचिवैःसह ॥ रावणस्यनृशंसस्यभातात्येष विभीषणः॥ २९॥ एवमुक्कातुतंरामंसंरब्योवाहिनीपितः॥ वाक्यज्ञोवाक्यकुश्लंततोमोनमुपागमत्॥ ३०॥ अमित्रभातृत्वंतद्वचनादेवनिश्वितमित्याह ॥ रावणस्येति ॥ इतितन्मुखादेवश्चतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ इदमपिवचोनवास्तवमित्याह ॥ सवणेनेति ॥ प्रणीतं प्रेषितंअवेहि ॥ अतस्तस्यनिपहंक्षमंमन्ये ॥ क्षमवतां युक्तव्यापारवतां क्षमावतांवा ॥ न्हस्वआर्षः ॥ २७ ॥ त्वियपहर्तुं रावणेनसंदिष्टःसिन्नहागतः ॥२८ ॥ अतएषोवध्यतां ॥ २९ ॥ वा

श्वारएवभवेत् ॥ अस्तुर्किततस्तत्राह् ॥ अन्विति ॥ भेदं अंगदादिविषये ॥ २२ ॥ विश्वस्ते प्राप्तविश्वासेऽस्मद्वलइतिशेषः ॥ २३ ॥ नन्वनेनाप्यागतेनास्माकमधिकंबलमे 🎎